

středek zákonem nedovolený, ježto podle § 502, odst. 1 c. ř. s. lze dovoláním napadati jen rozsudek. Nejde proto jen o mylné označení opravného prostředku, jemuž by se dalo odpomoci podle § 84, odst. c. ř. s., nýbrž o vědomě uplatňovaný opravný prostředek dovolání. Tento pochybný opravný prostředek slušelo proto odmítnouti, co podle § 507, odst. 1 c. ř. s. měl učiniti již soud první stolice.

Rozh. nejv. soudu z dne 7. června 1929. Č. j. Rv II 82/29. JUDr. Artur Werner.

Odchyluje-li se písemný rozsudek od rozsudku skutečně prohlášeného, je to patrnou nesprávností, která podle § 419 c. ř. s. se může opravit i když pro to není v přednesu stran žádné opory.

Žalobce žádal, aby bylo uznáno, že žalovaní jsou povinni zaplatiti mu jeho pohledávku rukou společnou a nedílnou.

Žádosti bylo vyhověno, do písemného vyhotovení rozsudku se však výrok, že platební povinnost žalovaných je solidární, nedostal.

Procesní soud usnesl se proto, že se to podle § 419 c. ř. s. opravuje.

Rekursní soud toto usnesení zrušil.

Nejvyšší soud je obnovil.

Důvody:

Dovolací rekurs je důvodný.

Porovná-li se ustanovení § 416, 2. odst. c. ř. s., podle kterého je soud vázán na své rozhodnutí, jakmile jest prohlášeno, nebo když ve případnosti § 415 c. ř. s. jest odevzdáno písemně k vyhotovení, s ustanovením § 419-1, odst. 2. věty c. ř. s., podle kterého oprava rozsudku má se státi z úřední moci, zejména též tenkrát, když vyhotovení rozsudku se nesrovnává s rozhodnutím od soudu vynesným, jest uznati, že »patrnou nesprávností« v § 419-1, odst. 1 věta c. ř. s. míněnou sluší rozuměti každou nesprávnost, která spočívá také v nesouhlasu toho, co soud podle § 414-1 odst. c. ř. s. vynesl a prohlásil a nač už je podle § 416-2 odst. c. ř. s. vázán, s tím, co pojal do písemného vyhotovení zákonitě prohlášeného rozsudku (§ 414-3 odst. c. ř. s.).

Žalobním žádáním domáhali se žalobci odsouzení žalovaných k žalobnímu plnění rukou společnou a nedílnou. Podle protokolárního zápisu obsaženého na 1 č. 11 soud první stolice svým

rozsudkem žalobnímu žádání vyhověl úplně. Vloudila-li se do rozsudku soudu I. stolice v jeho vyhotovení nesprávnost toho způsobu, že ve vyhotovení tom nejsou pojata slova »rukou společnou a nedílnou«, tedy odporuje písemné vyhotovení rozsudku ústně vyhlášenému rozsudku a jde tím o patrnou nesprávnost, která podle § 419-1 odst. c. ř. s. nejen na návrh, nýbrž i z úřední moci, musí býti opravena, což je podle § 419-3 odst. c. ř. s. přípustno i ve vyšší instanci.

Bylo tedy důvodnému dovolacímu rekursu vyhověti a změnou naříkaného usnesení rekursního soudu obnoviti správné a zákonité usnesení soudu první stolice.

Výrok o útratách opírá se o ustanovení §§ 41 a 50 c. ř. s.

Rozh. nejv. soudu ze dne 23. května 1929, č. j. R II 176/29. Karel Jelínek.

Soudu exekučnímu přísluší podle § 17, odst. II. ex. ř. projednávat i spory určovací o náhradu škody podle § 301 ex. ř.

Žalobkyně vede proti svému manželu na základě rozsudku pro výživné za dobu 24 měsíců v sumě 14.000 Kč exekuci zabavením a přikázáním k vybrání dvou třetin důchodu, který též manžel podle udání má u své zaměstnavatelky firmy P. jako obchodní cestující.

Poddlužnice firma P. ohlásila jak krajskému soudu v J., který exekuci povolil, tak i okresnímu soudu v J., který pohledávku přikázal k vybrání, že důchod dlužníka K. K. z tohoto poměru jest nepatrný a občasně žádný a že firma témuž na ten čas nic nedluhuje. Nato žalobkyně podala na firmu P. žalobu, v níž uvádí, že její manžel má u žalované firmy důchod převyšující daleko existenční minimum, a to nejméně 12.000 Kč ročně, že poddlužník ručí podle § 301 ex. řádu vymáhajícímu věřiteli za veškeré škody z vyjádření, které jest nepravdivé nebo nedostatečné, pokud poddlužník takové vyjádření vědomě učinil. Aby žalobkyně mohla svůj nárok na odškodnění i zvláštní žalobu uplatniti, má zájem na tom, aby se rozsudkem zjistilo, že důchody a výdělek jejího manžela u žalované firmy převyšují existenční minimum z exekuce vyloučené. Žaluje proto a navrhuje, aby bylo zjištěno, že důchod jejího manžela ve službách žalované firmy činí ročně nejméně 12.000 Kč a že důchod ten již dne 1./X. 1925 tohoto obnosu dosahoval. Žaloba byla podána u krajského soudu v K. H. jako u soudu příslušného podle bydliště žalované strany.